

40

Leeftocht

JAARGANG 40 | NR 10 | JUNI 2025

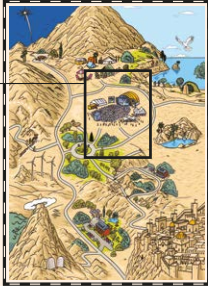

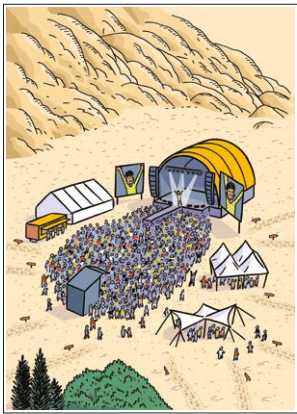
BIJ DE COVER

JUNI

Samen naar
het festival
en dan weer
op weg!

De festivalweide is – vlak voor de zomer – de plek om samen te vieren én afscheid te nemen. Terwijl we het schooljaar afronden en ons klaarmaken voor nieuwe bestemmingen vinden we op de weide de ruimte om terug te blikken en te delen. Wat heeft deze reis ons gebracht? Was het verwondering, bewondering, of eerder keuzes maken, verantwoordelijkheid opnemen, ... Welke ervaringen nemen we mee als proviand voor het vervolg van onze tocht? Het is immers tijd om opnieuw op weg te gaan, met alles wat we hebben ontdekt. En met de belofte van een ander(s) thuiskomen, een nieuwe start.

IN DIT NUMMER

We sluiten het schooljaar af met een moment van reflectie en een vooruitblik. We eindigen onze tocht op de festivalweide, waar we samenkomen om afscheid te nemen en weer verder te gaan. Het schooljaar zit vol herinneringen die ons verbinden, we kijken met verwondering naar de reis die we samen met leerlingen en collega's maakten.

We reflecteren op de boodschap van de Bijbel, waar Jezus zijn leerlingen uitzendt om vrede te brengen, een oproep die ons ook nu raakt. Daarnaast delen we inspirerende voorbeelden van conflictoplossingen in scholen en bieden we een spel dat helpt om het totaalbeeld van de leerling te zien.

We belichten Sjavoet, de Hadj en Pinksteren, drie gebeurtenissen die ons uitnodigen om stil te staan bij waarden van vrede, verbondenheid en spirituele groei.

JAARGANG 40 NUMMER 10	LEEFTOCHT	
Leeftocht. Proviand voor onderweg, een verademing voor onderwijsmensen. Maandelijkse inspiratiebron: pro.katholiekonderwijs.vlaanderen/leeftocht Impressies zijn welkom op leeftocht@katholiekonderwijs.vlaanderen	 KATHOLIEK ONDERWIJS VLAANDEREN	
Coverbeeld © Frédéric Thiry	v.u. Bruno Vanobbergen	

In de Bijbel

Zending van de tweeënzeventig

Jezus zei tegen zijn leerlingen: 'Ga op weg, en bedenk wel: Ik zend jullie als lammeren onder de wolven. Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen sandalen mee, en groet onderweg niemand. Als jullie een huis binnengaan, zeg dan eerst: "Vrede voor dit huis!" Als er een vredelievend mens woont, zal jullie vrede met hem zijn; zo niet, dan zal die vrede bij je terugkeren. Blijf in dat huis, eet en drink wat men je aanbiedt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere. En als jullie een stad binnengaan en welkom zijn, eet dan wat je wordt voorgezet, genees de zieken en zeg: "Het koninkrijk van God heeft jullie bereikt."'

Lc 10,3-9 (NBV)

Jezus stuurt tweeënzeventig leerlingen op pad. Ze gaan zonder bagage, zonder zekerheid, maar met vertrouwen. Ze trekken door dorpen en steden, kloppen aan bij huizen en delen vrede. Soms worden ze ontvangen, soms afgewezen. Maar hun boodschap blijft dezelfde: Gods koninkrijk – een wereld van gastvrijheid, gerechtigheid en vrede – is nabij.

Ontvangen en delen

De zending door Jezus is geen vrijblijvende reis. De leerlingen ontdekken dat ze niet alleen geven, maar ook ontvangen. Soms moeten ze zelf gastvrijheid vragen, wat kwetsbaarheid vergt. Ook vandaag is dat herkenbaar. In een prestatiegericht samenleving voelt het ongemakkelijk om ruimte te vragen. Toch is het dat wat we doen in onze pastorale werking op school: ruimte vragen voor gesprekken over identiteit en zingeving. Dat vraagt openheid en vertrouwen. We brengen geen kant-en-klare boodschap, maar zoeken samen naar betekenis.

Jezus' leerlingen leren onderweg en komen anders thuis. Ook wij hoeven geen antwoorden op te dringen, maar kunnen ruimte scheppen. Soms betekent dat luisteren en twijfel toelaten. Zoals Piet Raes zegt, is de cultuur van vandaag een plek waar God werkt.

Wanneer de leerlingen terugkeren, delen ze hun ervaringen. Dat is geen eindpunt, maar een nieuw begin. Ook wij naderen een moment van afronding: het einde van een schooljaar, het afscheid van leerlingen, het vieren van wat bereikt is en het hoopvol uitkijken naar wat komt. We komen samen op een 'festivalweide' vol herinneringen en verhalen. Net zoals de leerlingen door Jezus worden ook wij opnieuw gezonden. De tocht gaat verder. Anders thuiskomen betekent niet dat we alles achterlaten, maar dat wat we onderweg ontdekten, meereist in wat komt.

Next level

Met wie was jij (graag) op pad?

Waar heb jij gastvrijheid mogen ervaren?

Welke leerlingen of collega's hebben jou dit jaar op een bijzondere manier geraakt?

Hoe voel jij je aan het einde van dit schooljaar: ben jij anders thuisgekomen dan je begonnen bent?

Wat wil je meenemen naar volgend schooljaar? Wat laat je bewust los?

Naar wie word jij gezonden?

Welke boodschap draag jij uit?

Blikopeners

Een pelgrimsboekje vol stempels vertelt het verhaal van een reis, van onderweg zijn. De Sint-Jacobsschelp toonde de weg, Santiago de Compostella was het eindpunt. Talrijke ontmoetingen verrijkten de tocht langs gastvrije herbergen. Als pelgrim onderweg om veranderd thuis te komen.

De kroon op de tocht © An De Clerck

De festivalweide ligt voor ons: het einde van een tocht doorheen het schooljaar. Op het podium bekijken we terug op de momenten die we samen beleefden. In 'de kroon op de tocht' zien we hoe kleuters het voorbije jaar als pelgrims onderweg waren. De stempelkaart werd vertaald naar de leefwereld van het kind: een symbolische verwerking van wat we samen geleerd en ervaren hebben.

Ons festivalticket toont de afgelegde weg: de vragen die ons onderweg bezighielden, de stempels die we verzamelden. Elke maand hielden we halt op onze tocht. Nu staan we hier, op de drempel van wat komt. Welke herinneringen reizen met ons mee? Welke woorden kies jij?

Bezinning en gebed

Het eerste woord zal vrede zijn,
waar jij ook binnengaat.
Sjaloom voor jou, *sjaloom* voor mij:
maak van dit woord een daad!

Vertel aan wie maar horen wil
het Rijk van vrede komt!
Het is nabij, zwijg niet meer stil,
bazuin, bazuin het rond.

En als jouw groet geen goed ontmoet,
je woord geen weerklink vindt,
schud dan het stof af van je voet,
't verwaait wel op de wind.

Wanneer je gaat in vredesnaam
op weg door stad en land,
dan mag je blij zijn, want jouw naam
staat wonderlijk in Gods hand.

Hanna Lam © Zingt Jubilate 705

Kindertekening © Edith Maes

Jezus zond 72 leerlingen
twee aan twee de wereld in.
Zo dadelijk zwaaien
de schoolpoorten open.
Trek eropuit.
Ga naar links of naar rechts.
Waar je gaat,
naar de mensen die je vandaag
of morgen ontmoeten zal,
laat je eerste woord *vrede* zijn.
Zo wordt de wereld
rondom jou vredevol.
Zo bouw je mee aan
het Rijk van God.

© Heilig Graf
Turnhout

Bezinning en gebed

Gezonden op weg

Ga zonder zekerheden,
zonder pasklare antwoorden.
Wees licht in de drukte,
een stem in de veelheid,
een metgezel in de zoektocht.

Waar je binnenkomt,
spreek vrede.

Soms wordt ze ontvangen,
soms blijft ze bij jou.

Blijf waar ontmoeting mogelijk is,
deel wat gegeven wordt:
een vraag, een inzicht, een ommekeer.
Niet als verkondiger,
maar als tochtgenoot.

Waar deuren zich openen,
laat woorden kiemen,
geef ruimte aan aarzeling en groei.
Zeg: zin is niet veraf,
ze gebeurt hier en nu.

Keer terug
en kijk om.
Niet alles
is afgerond,
niet elke vraag
beantwoord.
Maar de weg
is gegaan
en toekomst
lonkt.

**Ik ben vergeten om me
iets voor te nemen voor
het nieuwe jaar. Zuchtte
Kleine Draak.**

**Maak je geen zorgen,
kleintje, zei Grote Panda.
Als er iets is dat je wilt
veranderen, kun je daar
nu mee beginnen.**

Tao, M. (2021), *Grote panda en kleine draak*, Uitgeverij Lannoo, p. 136.

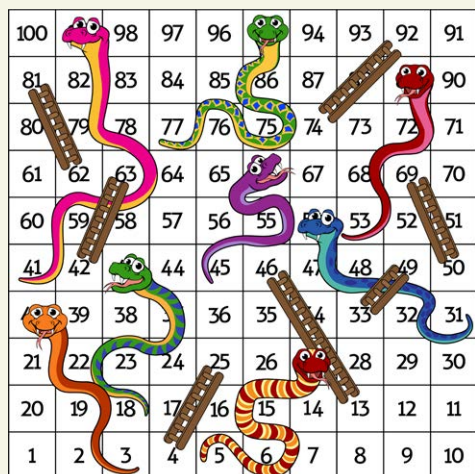
Je kan ze makkelijk herkennen:
mensen van wie het hart zo vol is
dat het bijna uit elkaar spat.
Ze struikelen
over hun woorden én hun voeten
omdat ze niet weten waar te beginnen.
Overall, als dat even kan,
en eigenlijk het liefst ook
allemaal ineens.
Ze duwen tegen bergen
– het is een kwestie van tijd
voor ze die hebben verzet –
en ze dragen hun enthousiasme
als een tweede huid,
wellicht zelfs als hun eerste.
Je noemt hen gedreven,
en anderen knikken: zo is het precies.
Maar soms denk je: misschien,
wie zal het zeggen,
is het juiste woord gezonden.

RUTH

Actueel

Speel het spel *slangen en ladders* met je team in aanloop naar de deliberaties.

Hoe be-oordelen we onze leerlingen? Wat is onze schoolvisie? Kijken we naar de totale persoon: hoofd, hart, handen en ziel? Kijken we zorgbreed en kansrijk?

Durven we de wegwijzers naar vorming hanteren om met elkaar in gesprek te gaan? Denk aan kwetsbaarheid en belofte, uniciteit in verbondenheid, generositeit, rechtvaardigheid, ...

Spelregels

Kom je op de kop van de slang, glijd dan naar het puntje van de staart. Benoem telkens een ander element dat je in de weg staat om het totaalbeeld van de leerling voor ogen te houden en van daaruit te delibereren.

Beland je onderaan de ladder, klim dan tot bovenaan de ladder. Benoem telkens een ander element dat je helpt om het totaalbeeld van de leerling voor ogen te houden en van daaruit te delibereren.

Benodigdheden per groepje van 4 tot 6 personen

2 dobbelstenen,
max. 6 pionnen,
een afgedrukt spelbord

Feesten van de maand

1-3 JUNI

Sjavoet

Joden vieren 50 dagen na Pesach dat de Heer hen de Tora heeft geschonken.

5 JUNI

Hadj

Moslims gaan op bedevaart naar Mekka. De rituelen tijdens de hadj duren verschillende dagen.

8 JUNI

Pinksteren

Christenen vieren 50 dagen na Pasen dat de Heilige Geest neerdaalde over de apostelen.

Allemaal anders

In sommige culturen, ondermeer in Egypte, is het een traditie om de huizen van pelgrims die de hadj ondernemen, te versieren met graffiti als teken van vreugde en dankbaarheid. Op de muren worden symbolen zoals de Ka'aba, vliegtuigen of schepen geschilderd, die de pelgrimstocht

weerspiegelen. De tekeningen worden vaak vergezeld van gebeden voor een veilige thuiskomst en markeren de reis van de pelgrim binnen de gemeenschap. De graffiti is meer dan kunst; het is een visuele herinnering aan de spirituele reis van het individu en de gedeelde vreugde van zijn terugkeer.

Essam Elsaheed, A depiction of pilgrimage arts in Upper Egypt (foto), 2025.

Ook op scholen, net voor de vakantie, herkennen we een vergelijkbaar moment. Het einde van het schooljaar is een tijd om samen te reflecteren op de reis die we hebben gemaakt. In plaats van met graffiti versieren we onze 'muren' (lees: schoolbord) met tekeningen. Dat gebeuren markeert onze gezamenlijke tocht. We kijken vooruit naar de rust van de vakantie, maar ook naar de nieuwe uitdagingen die onze leerlingen zullen aangaan in het volgende schooljaar.

Uit het werkveld

In basisschool 't Schoolke in Genk wordt gewerkt met een kindvriendelijke bemiddelingsmethode bij conflicten. Neutrale bemiddelaars ondersteunen hun medeleerlingen bij ruzies vanuit 'de babbelbox'. Zo komen beide partijen samen tot een oplossing waar ze zich in kunnen vinden. Ondanks het feit dat de aanpak met bemiddelaars de kans op conflicten niet volledig wegneemt, biedt het de leerlingen waardevolle ervaringen in het omgaan met meningsverschillen. Het draagt bij tot een positieve en respectvolle schoolsfeer en is zo een essentieel onderdeel van het preventiebeleid rond geweld op school.

